

[Justitsministeren.]

muligt. De problemer, som udvalget skal overveje, er imidlertid så komplicerede og af så stor betydning både for adoptivbørn og for deres forældre og adoptivforældre, at jeg er bange for, at det ikke vil være forsvarligt at forcere arbejdet så meget, som det er nødvendigt, hvis vi skal have et lovforslag frem så tidligt, at vi skal kunne vente at få det gennemført i denne samling.

Lis Møller: Jeg vil gerne takke justitsministeren for svaret, men jeg indrømmer, at det er en tak med noget forbehold.

I sommer besluttede regeringen at ned-sætte et udvalg, men det er altså ikke sket endnu, hvilket jeg kun stærkt kan beklage. Dette er en sag, der haster meget, og derfor vil jeg bede ministeren om at overveje endnu en gang, om der dog ikke skulle være mulighed for at få adoptionsloven taget op i denne samling. Nu er det tredje gang, jeg spørger fra denne tålerstol, så nu må det snart lykkes.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg vil meget gerne overveje det, men der er altså de betænkeligheder, jeg har nævnt; jeg skal gøre, hvad jeg kan, for at det bliver fremskyndet så meget som muligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Johan Philipsen** til justitsministeren:

„Hvilke foranstaltninger vil ministeren træffe for at genindføre en effektiv grænsebevogtning ved vor sydgrænse?“

Skriftlig begrundelse:

Som et led i rationaliseringen af toldefter-synet ved grænsen blev toldgrænsekorpset ophævet, hvorefter grænsekontrollen, der dels påhviler politiet, dels toldvæsenet, nu kun finder sted ved de vigtigste grænseovergangssteder, mens de mindre vigtige lades ubevogtede.

Samtidig er den effektive kontrol med gående og cyklende patruljer langs grænsen erstattet af automobilpatruljer. Resultatet er, at der daglig finder en betydelig illegal trafik sted over grænsen, endog med automobiler.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Johan Philipsen: Må jeg først sige noget i anledning af den megen presseomtale, der har været af emnet for mit spørgsmål, for ikke at gøre spørgsmålet større, end det kan bære.

Generelt er opfattelsen i grænseegnen, at politi- og toldetat udfører deres gerning til alles tilfredshed; den giver i hvert fald aldrig anledning til omtale. Det, spørgsmålet går på, er kort og godt det misforhold, der i denne sommer er opstået mellem de kontrolforanstaltninger, man har ved de faste overgangssteder, og den kontrol, der efter ændringen er uden for disse faste overgangssteder.

Jeg har stillet mit spørgsmål til justitsministeren vel vidende, at bevogtningsarbejdet foregår ved et samarbejde mellem to etater, underlagt to ministerier, og jeg vil gerne først spørge: hvem er ansvarlig for koordinationen af denne bevogtningsopgave?

Når jeg henvender mig til politiets chef, er det naturligt ud fra vor daglige betragtning, fordi vi jo lykkeligvis ingen klimavanskeligheder har i forhold til politiet. Jeg gør næppe noget forkert ved også på politiets vegne at sige, at vi har tillid til hinanden.

Så må jeg føje til, at spørgsmålet måske er for stramt formuleret. Jeg beder justitsministeren lægge mærke til ordet „genindføre“, det vil altså sige indføre den tilstand, vi havde før denne sommer; den anser vi for fuldt betryggende. Med det kolossale antal mennesker, der passerer den dansk-tyske grænse, kan vi højst nå en form for præventiv bevogtning. Men der er altså et misforhold mellem de mange pas, man åbner i Kruså og andre steder, og bevogtningen vestpå. Jeg skal helt forbigå de Münchhausenhistorier, som har været bragt, men bare gøre opmærksom på, at kilden til disse historier er personer, der til daglig nyder megen troværdighed i grænselandet, og hvis forbindelse med Münchhausen i hvert fald er meget, meget svag.

Det forkerte er efter min mening ikke ændringerne, men den lange frist, der er gået, inden man er kommet til overbevis-